

rende konvention skal have ret til indflyvning på, overflyvning af og tekniske mellem-landinger på dens territorium, uden at det er nødvendigt forud at erholde tilladelse, dog med det forbehold, at den overfløjne stat har ret til at forlange landing. Desuagtet forbeholder hver af de kontraherende stater sig ret til, af hensyn til flyvesikkerheden, at forlange, at luftfartøjer, der ønsker at flyve over områder, der er utilgængelige eller savner tilstrækkelige luftfartshjælpemidler, skal følge foreskrevne ruter, eller at de skal indhente særlig tilladelse til sådanne flyvninger.

De omhandlede luftfartøjer skal, hvis de uden for planmæssig international lufttrafik anvendes til erhvervsmæssig befordring af passagerer, ladning eller post, også have ret til, med forbehold af bestemmelserne i artikel 7, at optage eller afsætte passagerer, ladning eller post, dog at en hvilken som helst stat, hvor sådan ind- eller udladning finder sted, har ret til at fastsætte forskrifter, betingelser eller indskrænkninger, som den måtte anse for ønskelige.

Artikel 6.

Planmæssig lufttrafik.

Ingen international planmæssig lufttrafik må drives over eller på en kontraherende stats territorium, undtagen med særlig tilladelse eller anden bemyndigelse fra denne stat, og i overensstemmelse med vilkårene i en sådan tilladelse eller bemyndigelse.

Artikel 7.

Cabotage.

Hver af de kontraherende stater har ret til at nægte andre kontraherende staters luftfartøjer adgang til på dens territorium at optage passagerer, post og ladning til erhvervsmæssig befordring til en anden plads inden for dens territorium. Hver af de kontraherende stater forpligter sig til ikke at træffe nogen aftale, som udtrykkelig indrømmer en anden stat eller en anden stats luftfartsselskab et sådant privilegium på eksklusivt grundlag, og til ikke at modtage et sådant eksklusivt privilegium fra nogen anden stat.

Artikel 8.

Luftfartøjer uden fører.

Intet luftfartøj, der kan flyves uden fører, må uden fører flyves over en kontraherende stats territorium uden at have særlig tilladelse fra denne stat og at være i overensstemmelse med vilkårene i en sådan tilladelse. Hver af de kontraherende stater forpligter sig til at garantere, at flyvning med sådanne luftfartøjer uden fører over områder, der er åbne for civile luftfartøjer, bliver kontrolleret på en sådan måde, at fare for civile luftfartøjer forebygges.

Artikel 9.

Forbudte områder.

(a) Hver af de kontraherende stater kan, dersom militære grunde gør det påkrævet eller af hensyn til den offentlige sikkerhed, på ensartet måde indskrænke eller ophæve retten for andre staters luftfartøjer til at overflyve visse områder af dens territorium, forudsat der ikke i denne henseende gøres nogen forskel mellem i international planmæssig lufttrafik anvendte luftfartøjer, som er hjemmehørende i den stat, hvis territorium det drejer sig om, og andre kontraherende staters på samme måde anvendte luftfartøjer. Sådanne forbudte områder skal være af rimelig udstrækning og have en sådan beliggenhed, at de ikke unødigt er til hinder for luftfarten. Angivelse af disse forbudte områder inden for en kontraherende stats territorium såvel som alle senere tilkommende ændringer heri skal snarest muligt meddeles de øvrige kontraherende stater og organisationen for international civil luftfart.

(b) Hver af de kontraherende stater forbeholder sig endvidere ret til under særlige omstændigheder, i en kritisk periode eller i den offentlige sikkerheds interesse, med øjeblikkelig virkning midlertidigt at indskrænke eller forbyde overflyvning af hele dens territorium eller en del deraf under forudsætning af, at sådanne indskrænkninger eller forbud skal omfatte alle andre staters luftfartøjer uden hensyn til deres nationalitet.

(c) Hver af de kontraherende stater kan i medfør af sådanne forskrifter, som den måtte fastsætte, forlange, at ethvert luftfartøj, der indflyver på de i punkterne (a)